

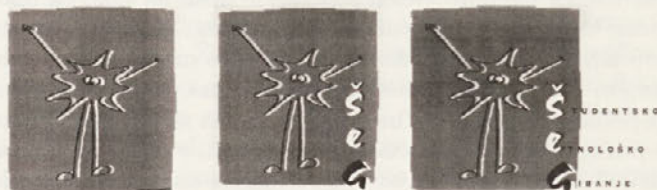
Matej Poljanšek

ŠEGAVCI. ŠTUDENTSKA SEKCIJA SLOVENSKEGA ETNOLOŠKEGA DRUŠTVA

V študijskem letu 1995/96 je bila obujena Študentska sekcija SED, ki si je nadela ime *Šegavci - Študentsko etnološko gibanje*. Do obuditev omenjene sekcije je prišlo zaradi splošnega nezadovoljstva nad pomanjkljivim vključevanjem študentskega življa v aktualna etnološka dogajanja. Zatorej naj bo pričujoči prispevek hkrati tudi poziv vsem študentom Oddelka za etnologijo in kulturno antropologijo k sodelovanju pri šegavskih projektih. Namen in cilji delovanja Študentske sekcije SED so izboljšanje povezav in sodelovanja med študenti na Oddelku ter širše vse do mednarodnih okvirov; promocija in razvoj etnološke vede; sodelovanje pri oblikovanju študijskega programa; širjenje možnosti obštudijskih dejavnosti...

Do sedaj izvedene šegave zamisli: popotni *Etnološki tematski večeri* z diapozitivi, *Rokovanja* (srečanja s študenti drugih oddelkov in fakultet) in *navsezava stikov* s študenti nekaterih tujih fakultet (Lodž, Zagreb, Bruselj, Amsterdam...).

V bodoče nameravamo izvesti sledeče "šegave" projekte: *obisk zagrebških študentov etnologije* (8. - 13. 3. 1996), *Mednarodno kolesarsko razis-kovalno popotovanje po Krasu* v maju letos, *Večer etno glasbe* in javna predstavitev Šegavcev na Tednu mladih Kranja '96 (18. 5. 1996), *včlanjevanje v med-*

Trije logotipi Šegavcev

narodne krovne študentske EIKA organizacije, nadaljevanje Rokovanj in Etnoloških tematskih večerov, ureditev študentske čajnice-računalnice za arheologe in etnologue na Zavetiški 5, študentska številka Glasnika SED...

Izvedba omenjenih projektov je odvisna od sodelovanja in trdega dela čim večjega števila študentov vseh letnikov etnologije in kulturne antropologije.

Dolžnosti in moralne obveze nam narekujejo, da se ob koncu pričujočega prispevka zahvalimo pokroviteljem, brez katerih bi bilo naše delo precej oteženo.

Iskreno zahvalo si zaslužijo: FRUCTAL, ŠOFF, ŠOU v Ljubljani, Maya d. o. o., Trgovina PAPIRAJ, Židovska 1, Ljubljana.

Samo Klemenčič - Baldus, Lea Kužnik

"TI KR PEL"

(ali nekaj podobnega poročilu o strokovni ekskurziji na Poljsko)

V drugi polovici novembra se je sedem študentov in študentk z Oddelka za etnologijo in kulturno antropologijo Filozofske fakultete v Ljubljani (Mirjana Brajić, Branka Vukotić, Katja Povše, Natalija Marovt, Primož Časl, Lea Kužnik, Samo Klemenčič) ter dva profesorja (Božidar Jezernik, Zmago Šmitek) udeležilo strokovne ekskurzije na Poljsko. Namen ekskurzije je bil seznaniti se z nekaterimi vidiki kulture in načina življenja Poljakov ter navezati tesnejše stike z Oddelkom za etnologijo v Lodžu, s katerim je v bodoče predvideno tudi sodelovanje pri skupnih projektih.

Po vrnitvi v Ljubljano smo morali študentje, ki smo se izleta udeležili, pripraviti kratka poročila, katerih sintezo predstavlja pričujoči dnevnik. Opozorilo: to ni smirno resen tekst.

sobota, 18. november 1995

Za polurno akademsko zamudo je - kot vedno - poskrbel predstavnik neevropske sekcije naše neustrašne ekspedicije. Po kratki meditaciji ob poskusu dojetja filozofsko-transcendentalne in nadčutno-ekspresionistične mantre, ki se glasi: "Ti kr pel", smo zapustili varno toplino parkirišča Filozofske

fakultete ter se polni možgane parajoče radovednosti in neskončne sle po intenzivni ekspanziji meja splošne razgledanosti podali v krut in neizprosni svet. Vozi, Miško!

Demolirano anarhično stanje naših cest je bilo krivo tega, da je pot od Ljubljane do Šentilja (borih 140 km) brezobzirno požrla cele tri ure nam tako dragocenega časa. Obvladovanje bontona in brezkompromisno posedovanje znanja o kulturi poslovnih, promocijskih in protokolarnih daril pa je eksplozivno privrelo na dan na zadnji bencinski črpalki pred avstrijsko mejo, kjer smo se udeleženci ekspedicije, v želji po promociji slovenskega vina, ob strokovnih in poslovnih diskusijah, ki navadno sledijo formalnim protokolom, primerno oborožili in pripravili na soočenje s poljskimi gostitelji. "Gospa, dajte mi tisto s police!"

Najbrž je iz našega harmonično usklajenega razpoloženja vel duh proletarske zavesti, saj smo morali na slovensko-avstrijski meji pojasnjevati, da na Poljsko ne odhajamo iskat dela. Pa tudi krampe in lopate smo pozabili doma. Sicer pa v Avstriji nismo utegnili sprožiti večjih nacionalnih sporov in konfliktov, saj smo deželo na senčni strani Alp predrveli brez daljših postankov. Nevarno revolucionarno vzdušje naših izkoriščanih in zanemarjenih trebušov (katerih agresivno-provokativno geslo se je glasilo: "Siti nismo, žejni pa!") nam je z